

ДК 792.8
ББК 85.32
П 67

У матеріалах конференції висвітлюються питання теоретичної спадщини хореографічного мистецтва, методики викладання хореографічних дисциплін, роботи з дитячим хореографічним колективом, питання естетичного виховання дітей.

Видання адресоване фахівцям з хореографії, викладачам та студентам спеціальності «Хореографія».

Головний редактор:

Чуба В.В. – Заслужений працівник культури України, професор кафедри музичного мистецтва і хореографії Херсонського державного університету

Редактор:

Медвідь Т.А. – кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри хореографії Київського університету ім. Бориса Грінченка.

Технічний редактор:

Терешенко Н.В. – старший викладач кафедри музичного мистецтва і хореографії Херсонського державного університету

Рецензент:

Левченко М.Г. – Заслужений працівник культури України, кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету культури і мистецтв Херсонського державного університету

Розглянуто

на засіданні кафедри музичного мистецтва і хореографії Херсонського державного університету (протокол № 9 від 04.04.2016 р.)

Рекомендовано

до друку на засіданні вченої ради факультету культури і мистецтв Херсонського державного університету (протокол № 9 від 21.04.2016 р.)

ЗМІСТ

Бородаєва Я.В. Робота з дітьми в хореографічних колективах.....	5
Бурліна С. В. Hip-hop команда «elite force» та їх творчі здобутки.....	10
Гуляєва Н.О. Методика викладання народно-сценічного танцю у спеціалізованих Школах-ліцеях мистецтв.....	20
Густей І.В. Роль хореографічного мистецтва у вихованні культури дітей.....	26
Довганюк І. О. Народно-сценічний танець як засіб формування професійної майстерності студента-хореографа.....	34
Драч Т.Л. Гастрольна діяльність українських сучасних танцювальних колективів у стилі модерн в контексті мистецтвознавчого аналізу.....	42
Карпович Г.Г. Методи і форми навчально-виховної роботи у танцювальному колективі.....	48
Клевцур С. Л. Народно-сценічний танець як засіб формування особистісних якостей студента-хореографа	54
Кравець А. Витоки професії «балетмейстер на телебаченні»	60
Кравченко І.А. Особливості фахової компетентності концертмейстера хореографічних дисциплін.....	68
Мартиненко О. В. Особливості роботи керівника дитячого хореографічного колективу з батьками.....	77
Медвідь Т.А. Проблеми реалізації кеомпетентнісного підходу в процесі підготовки майбутніх хореографів в навчальних закладах.....	90
Михальчу І.М. Закони драматургії та їх використання в хореографічному мистецтві.....	101
Нейбергер Ю. Контактна імпровізація- вільний танець.....	111

Павленко К. Збереження та популяризація народної хореографії серед молоді.....
Піщаний О. В. Виховний потенціал українського народного танцю.....
Плахотнюк О. А. Засади джаз-танцю як скла танцювальної арт-терапії.....
Пригода Л. Б. Використання посібника Тара «Теорія і методика викладання народно-сцен танцю» у процесі підготовки студентів-хорес
Реброва М.Ю. Становлення творчості к.мак фоні розвитку англійського балетного театру
Сазонова А. Танець як голос Душі.....
Сердюк Т.І. Виховний потенціал українсько народного танцю у становленні особистості молоді.....
Ситченко К. Екстремальні види спорту (Х-і) їх вплив на розвиток молодіжної танцюваль субкультури.....
Тараненко Ю. П. Підготовка майбутніх учи хореографії до роботи з дітьми молодшого п віку.....
Терешенко Н.В. Історичний аспект розвитку танцю як засобу естетичного виховання шко
Хоміч Є. Виховання дітей мистецтвом хоре
Щербак Д.П. Дослідницька діяльність як пе компетенції майбутнього викладача-хореограф
Яковенко М. Важливість партерного екзер

УДК 371

УДК 378.14:792.8

Щербак Д.П. – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри хореографії Інституту мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка.

ДОСЛІДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ПОКАЗНИК КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА-ХОРЕОГРАФА

Хореографічна освіта в цілому і вища зокрема зазнала суттєвих змін в період державної незалежності України у зв'язку із новою культурною і освітньою політикою. Так, створена і інтенсивно розвивається

система підготовки педагогів хореографії у педагогічних і гуманітарних університетах. Поряд з цим, орієнтація переважно на традиційні форми і методи проведення спеціальних занять нерідко має своїм наслідком визнання фахових знань і виконавських навичок основним показником якості навчання. Але сьогодні пріоритетним напрямом підготовки фахівців з вищою освітою стають не лише знання і вміння як такі, а розвиток особистості, здатної вільно і самостійно мислити і діяти.

Сутність дослідницької технології, її вплив на особистісний розвиток розкрито в роботах О.Анісімової, С.Бондар, А.Кіктенко, М.Пехоти, Г.Цехмістрової.

Так, А.Кіктенко зазначає, що «використання що використання дослідницької технології здатне забезпечити освіченість, розвиток і вихованість учнів відповідно до вимог, запропонованих сучасним ступенем розвитку науково-технічного і соціального прогресу до особистості, здатної і підготовленої до активного і позитивно-творчого осмислення перетворення світу». [1, с. 75]

У свою чергу Г.Цехмістрова вважає, що «розвиток наукових досліджень безпосередньо впливає на якість навчального процесу, оскільки вони змінюють не лише вимоги до рівня знань студентів, а й сам процес навчання і його структуру у вищій школі, підвищуючи ступінь підготовленості майбутніх спеціалістів, їхній творчий практичний кругозір». [2, с.53]

Багатогранність хореографічного мистецтва (класичний танець, народно-сценічний, сучасний, бально-спортивний і т.д.), активний, безперервний його розвиток диктує необхідність систематизації, узагальнення теоретичних та методичних засад.

Компетентність постає багатогранним критерієм результативності. Болонські реформи орієнтують випускників ВУЗів мистецького напрямку до роботи в учбових закладах, ЗМІ, організаціях культури. Отже, підготовка наукових кадрів в області хореографії стає актуальним питанням.

Слід також зауважити, що за вимогами міністерства освіти України, у вищих навчальних закладах мають право викладати фахівці, що мають науковий ступінь кандидата або доктора наук. Це стало поштовхом для пошуків наукової діяльності фахівців-хореографів в області історії, теорії хореографії, наслідком чого стало написання дисертаційних робіт в історичному та мистецтвознавчому напрямі.

Структура підготовки в системі хореографічної освіти передбачає різноманітні форми організації навчально-пізнавальної діяльності студентів. Серед них є самостійна, дослідницька робота, написання курсових робіт, рефератів, доповідей. Викладачі повинні направляти студента в певне русло, так, щоб його доповіді та реферати стали фундаментом для написання його курсової роботи, що потім може стати повноцінним ґрунтовним дипломним проектом.

Виконання таких реферативних та курсових робіт розширює науковий світогляд студента, формує його переконання, навички інформаційного пошуку, сприяє розвитку самостійного мислення, тренує пам'ять, здатність до аналізу та узагальнення. Адже задля успішної реалізації випускників у сфері професійної діяльності, їх подальшого творчого зростання саме під час навчання необхідно сформувати у них уміння самостійно орієнтуватися у стильових, жанрових особливостях мистецтва танцю, аналізувати й розуміти

зразки класичної та сучасної хореографічної культури тощо.

Правильною є практика обґрунтування обраного екзаменаційного творчого номеру, в якому студент пише історичну довідку про стиль, жанр, літературну основу хореографічного твору, розписує лібрето, архітекtonіку, аналізує музичний супровід, додає графічно-мовний запис танцю. Це спонукає студента до серйозного наукового підходу до творчого процесу та дозволяє уникнути багатьох помилок, серед яких є еkleктика, недотримання стилю, невідповідність музичного супроводу і т.д.

Професійна діяльність хореографа поєднує педагогічну, виконавську, дослідницьку та інші види діяльності. За своєю природою, вся ця діяльність є творчою, бо передбачає постійну особистісну адаптацію звичок, здібностей, знань і вмінь. Фактично кожен викладач, хореограф створює свою власну освітню модель, яка постійно еволюціонує та оновлюється. [3, с.56]

Дослідницька діяльність викладача-хореографа тісно пов'язана з високим загальним рівнем культурного розвитку та цілісним баченням своєї професії. Її ефективність визначається ступенем сформованості дослідницької культури. Готовність самостійно вивчати результати дослідницьких проєктів в своїй та інших сферах діяльності, потреба здійснювати експеримент, свідоме формування сучасного світогляду – це сукупність прагнень, що є основою потенції дослідника.

Перед освітніми закладами сьогодні поставлено завдання – формування особистості, яка має цілісне світорозуміння. Крім того, нині треба дбати про такий розвиток особистості учня, який дасть йому можливість

надалі випереджувати існуючу затребуваність знань завдяки власній пізнавальній активності, умінню поєднувати загальні знання з опануванням конкретних дисциплін.

Показниками компетентності при оцінюванні осягненого культурно-освітнього простору є: регулярний досвід опанування різноманітних джерел художньо-естетичної інформації, збереження, поширення культурних цінностей; причетність до середовища спілкування як джерела інформації про культурні цінності; здатність до визначення інтересів у різних галузях мистецтва. [4]

Компетентність постає багатограним критерієм результативності. Але в тому, що потенційні можливості недостатньо використовуються є неабияка суперечність. Адже частіше акцент робиться на те, що мають засвоїти учні, а не на те, як вони застосовують набуті знання і досвід.

Мистецька компетенція майбутнього викладача-хореографа передбачає синтез, єдність:

- Знань з історії, теорії, методики викладання мистецтва танцю;
- Умінь в галузі виконавства або практичного класу;
- Досвіду практичної художньо-освітньої діяльності, що дає змогу майбутньому фахівцю успішно здійснювати в змінних соціо-культурних умовах професійні функції, самостійно розвивати і реалізовувати набутий у процесі навчання фаховий потенціал.

Отже, комплексна професійна підготовка майбутніх учителів-хореографів передбачає не лише формування спеціальних знань, практичних умінь та

навичок хореографічної роботи, але й створює необхідні умови для розвитку творчої активності студентів. Безперервна наукова діяльність студентів-хореографів є запорукою їх компетентності.

Література

1. Освітні технології: Навчально-методичний посібник / О.М. Пехота, А.З. Кіктенко, О.М. Любарська та ін.; За заг.ред. О.М. Пехоти. – Київ: А.С.К., 2001.–256 с.
2. Основи наукових досліджень : Навчальний посібник / Цехмістрова Г.С. - Київ: Видавничий Дім «Слово», 2003.- 240 с.
3. Кириллов А.П. Мастерство хореографа: учебное пособие [для студентов хореографических отделений вузов культуры и искусств] / А.П.Кириллов. - М.: МГУКИ, 2006. – 154 с.
4. Гендерная компетенция педагога-хореографа // Т.Н. Шаталова / Электронный научно-образовательный журнал ВГПУ «Грани познания», №2(7). Июнь 2010 n www.grani.vspu.ru

УДК 793.3

Яковенко М. – студент 4
курсу Херсонського
державного університету

ВАЖЛИВІСТЬ ПАРТЕРНОГО ЕКЗЕРСИСУ

Постановка проблеми. Сьогодні, кожна освідчена людина, а особливо хореографи-постановники та керівники хореографічних колективів, повинні знати, що фізичні можливості дітей дуже відрізняються, тому при виявленні вад чи відхилень, можна застосовувати можливості партерного екзерсиси для їх усунення.